

Bryssel den 26 maj 2020
REV1 – ersätter tillkännagivandet
av den 7 mars 2018

TILLKÄNNAGIVANDE TILL BERÖRDA AKTÖRER

FÖRENADE KUNGARIKETS UTTRÄDE OCH EU-REGLERNA OM ELEKTRONISK HANDEL OCH NÄTNEUTRALITET

Den 1 februari 2020 utträdde Förenade kungariket ur Europeiska unionen och blev ett tredjeland¹. Utträdesavtalet² föreskriver en övergångsperiod som löper ut den 31 december 2020³. Till och med det datumet är EU-rätten i dess helhet tillämplig på och i Förenade kungariket⁴.

Under övergångsperioden kommer EU och Förenade kungariket att förhandla om ett avtal om ett nytt partnerskap, som bland annat avser inrättandet av ett frihandelsområde. Det är dock inte säkert att ett sådant avtal kommer att ingås och träda i kraft vid övergångsperiodens utgång. Under alla omständigheter skulle ett sådant avtal skapa en förbindelse som när det gäller villkor för marknadstillträde kommer att skilja sig avsevärt från Förenade kungarikets deltagande i den inre marknaden⁵ och EU:s tullunion samt på området för mervärdesskatt och punktskatt.

Efter övergångsperiodens utgång kommer Förenade kungariket dessutom att vara ett tredjeland när det gäller genomförandet och tillämpningen av EU-lagen i EU-medlemsstaterna.

Därför erinras alla berörda parter, och särskilt ekonomiska aktörer, om den rättsliga situation som gäller efter övergångsperiodens utgång.

¹ Ett tredjeland är ett land som inte är medlem i EU.

² Avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (nedan kallat *utträdesavtalet*), EUT L 29, 31.1.2020, s. 7.

³ Övergångsperioden får, före den 1 juli 2020, förlängas med högst ett eller två år (artikel 132.1 i utträdesavtalet). Förenade kungarikets regering har hittills uteslutit en sådan förlängning.

⁴ Med förbehåll för vissa undantag som anges i artikel 127 i utträdesavtalet, vilka inte är relevanta för detta tillkännagivande.

⁵ Ett frihandelsavtal omfattar exempelvis inte de principer som förknippas med den inre marknaden (på området för varor och tjänster), såsom ömsesidigt erkännande, ”ursprungslandsprincipen” och harmonisering. Ett frihandelsavtal undanröjer inte heller tullformaliteter och tullkontroller, inbegripet sådana som rör varors och insatsvarors ursprung samt förbud och restriktioner vad avser import och export.

Råd till berörda aktörer

Berörda aktörer, i synnerhet leverantörer av informationssamhällets tjänster (t.ex. professionella webbplatser, digitala plattformar och sökmotorer) som är etablerade i Förenade kungariket, rekommenderas särskilt att bedöma konsekvenserna av övergångsperiodens utgång med tanke på detta tillkännagivande.

Observera

Detta tillkännagivande avser inte

- EU-regler som gäller för köp på nätet och efterföljande paketleverans,
- EU-regler om geoblockering,
- EU:s momsregler.

Dessa aspekter behandlas i andra tillkännagivanden som håller på att tas fram eller som har offentliggjorts⁶.

Efter övergångsperiodens utgång kommer EU:s regler om tillhandahållande av informationssamhällets tjänster, i synnerhet direktiv 2000/31/EG (nedan kallat *direktivet om elektronisk handel*)⁷ och förordning (EU) 2015/2120 (nedan kallat *förordningen om en öppen internetanslutning*)⁸, inte längre att vara tillämpliga på Förenade kungariket. Detta får särskilt följande konsekvenser:

1. URSPRUNGLANDSPRINCIPEN (ELEKTRONISK HANDEL)

I enlighet med klausulen om den inre marknaden (även kallad ursprungslandsprincipen) i artikel 3 i direktivet om elektronisk handel, ska en leverantör av informationssamhällets tjänster⁹ omfattas av lagstiftningen i den

⁶ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/preparing-end-transition-period_sv

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel"), EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2120 av den 25 november 2015 om åtgärder rörande en öppen internetanslutning, EUT L 310, 26.11.2015, s. 1. 1.

⁹ Informationssamhällets tjänster definieras som "tjänster som vanligtvis utförs mot ersättning på distans, på elektronisk väg och på individuell begäran av en tjänstemottagare" (se artikel 1.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster, EUT L 241, 17.9.2015, s. 1).

Exempel på tjänster som omfattas av direktivet om elektronisk handel är nätbaserade informationstjänster (t.ex. webbtidningar), onlineförsäljning av produkter och tjänster (böcker, finansiella tjänster och resetjänster), onlinereklam, professionella tjänster (advokater, läkare, fastighetsmäklare), underhållningstjänster och grundläggande förmedlingstjänster (tillgång till Internet samt överföring av information och värdtjänster för information). Dessa tjänster omfattar även tjänster som tillhandahålls kostnadsfritt till mottagaren och finansieras t.ex. genom reklam eller sponsring.

medlemsstat där leverantören är etablerad, och inte av lagstiftningen i respektive medlemsstat där tjänsterna tillhandahålls. Klausulen medger dock vissa undantag. Den kompletteras med en bestämmelse som förbjuder system med förhandstillstånd och liknande krav som särskilt och uteslutande gäller för leverantörer av dessa tjänster (artikel 4 i direktivet om elektronisk handel). I direktivet anges vidare vissa grundläggande krav på information som ska lämnas till användare, på avtal online och på kommersiella meddelanden online (artiklarna 5–11 i direktivet om elektronisk handel). Tjänstelevererande mellanhanders ansvar är i vissa fall begränsat (avsnitt 4 i direktivet om elektronisk handel).

Efter övergångsperiodens utgång kommer leverantörer av informationssamhällets tjänster som är etablerade i Förenade kungariket inte längre kunna åberopa ursprungslandsprincipen och inte heller nämnda bestämmelse som förbjuder system med förhandstillstånd. De grundläggande informationskraven i direktivet om elektronisk handel tillämpas inte längre på dem. Som en följd av detta kommer bestämmelserna i direktivet om elektronisk handel inte längre att begränsa möjligheterna för varje enskild medlemsstat i EU att tillämpa sina nationella regler på tillhandahållandet av sådana tjänster, inklusive exempelvis system med förhandstillstånd eller bestämmelser om information som ska lämnas till användare. Dessutom kommer de ansvarsbegränsningar som föreskrivs i direktivet om elektronisk handel inte längre att gälla för tjänstelevererande mellanhänder som är etablerade i Förenade kungariket.

2. FÖRBINDELSERNA MELLAN PLATTFORMAR OCH FÖRETAG (E-HANDEL)

I förordning (EU) 2019/1150¹⁰ om förbindelserna mellan plattformar och företag fastställs harmoniserade regler om rättvisa villkor och transparens för företagsanvändare och företagsanvändare av webbplatser avseende onlinebaserade förmedlingstjänster och sökmotorer. Reglerna omfattar frågor såsom avtalens klarhet och förutsägbarhet, otillbörliga affärsmetoder och alternativa tvistlösningsmetoder.

Efter övergångsperiodens utgång kommer förordning (EU) 2019/1150 inte längre att vara tillämplig för leverantörer av onlinebaserade förmedlingstjänster eller av sökmotorer som erbjuder och tillhandahåller tjänster till 1) företagsanvändare och företagsanvändare av webbplatser etablerade i Förenade kungariket eller till 2) företagsanvändare och företagsanvändare av webbplatser vilka, trots att de är etablerade i EU, tillhandahåller eller erbjuder varor eller tjänster till konsumenter som befinner sig i Förenade kungariket utan att också tillhandahålla dessa till konsumenter som befinner sig i EU. Däremot kommer förordning (EU) 2019/1150 fortsätta att vara tillämplig för leverantörer av onlinebaserade förmedlingstjänster eller av sökmotorer, även för dem som är etablerade i Förenade kungariket, om de tillhandahåller eller erbjuder att tillhandahålla tjänster till företagsanvändare respektive företagsanvändare av webbplatser som har sin etablerings- eller bosättningsort i EU och som, via dessa onlinebaserade förmedlingstjänster eller sökmotorer erbjuder varor eller tjänster till konsumenter som befinner sig i EU. Detta gäller oavsett om de onlinebaserade förmedlingstjänsterna eller sökmotorerna

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1150 av den 20 juni 2019 om främjande av rättvisa villkor och transparens för företagsanvändare av onlinebaserade förmedlingstjänster, EUT L 186, 11.7.2019, s. 57. Denna förordning är tillämplig från och med den 12 juli 2020.

erbjuds eller tillhandahålls uteslutande till företag i EU eller till företag i både EU och Förenade kungariket.

3. NÄTNEUTRALITET

Förordning (EU) 2015/2120 om en öppen internetanslutning innehåller gemensamma regler om lika och icke-diskriminerande behandling av trafiken vid tillhandahållandet av internetanslutningstjänster och därtill kopplade rättigheter för slutanvändare. Dessa regler kommer efter övergångsperiodens utgång inte längre att vara tillämpliga på Förenade kungariket, men de kommer fortfarande att gälla för tillhandahållandet av internetanslutningstjänster i EU, oavsett var tjänsteleverantören är etablerad.

På kommissionens webbplats om direktivet om elektronisk handel (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/e-commerce-directive>) finns allmän information om e-handel och informationssamhällets tjänster. Webbplatsen kommer att uppdateras med ytterligare information vid behov.

Europeiska kommissionen

Generaldirektoratet för kommunikationsnät, innehåll och teknik